

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 661/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Gergelym Pšenákom, advokátom, M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/1/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/1/2022, uloženia povinnosti porušovateľovi konať bez zbytočných prietahov a priznania náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Pôvodne príslušný súd Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 2P/1/2022 z 30. mája 2022 výrokom I nariadil návrat maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu, do Maďarska, výrokom II sťažovateľke ako matke maloletých detí uložil povinnosť navrátiť maloleté deti na územie Maďarska v lehote do 5 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, výrokom III pre prípad, ak matka maloleté deti v stanovenej lehote nenavrátí, upravil, že otec je po uplynutí tejto doby oprávnený maloleté deti prevziať na účel ich návratu do krajiny obvyklého pobytu, výrokom IV stanovil otcovi na čas do právoplatnosti rozhodnutia styk s maloletými deťmi s cieľom zabezpečenia podmienok návratu maloletých detí a výrokom V žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania (ďalej len „rozhodnutie mestského súdu“).

3. Proti rozhodnutiu mestského súdu sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 20CoP/181/2022 z 20. decembra 2022 rozhodol tak, že rozhodnutie mestského súdu ako vecne správne potvrdil (ďalej len ako „rozhodnutie odvolacieho súdu“).

4. S rozhodnutím odvolacieho súdu sťažovateľka nesúhlasila a 19. marca 2024 podala žalobu na obnovu konania (konanie je vedené na mestskom súde pod sp. zn. 3P/43/2024, pozn.). V tomto konaní mestský súd nariadil pohovor s maloletými deťmi na termín 17. januára 2025, na ktorý sa matka s maloletými deťmi dostavila. Namiesto pohovoru však mestský súd v konaní vedenom pod sp. zn. B1-11Em/2/2023 nariadil uznesením č. k. B1-11Em/2/2023-119 zo 7. augusta 2023 výkon rozhodnutia (ďalej len ako „uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia“), ktorým rozhodol o návrate maloletých detí na územie Maďarska. Toto uznesenie bolo matke doručené na pohovore 17. januára 2025 a príslušníci Zboru väzenskej a justičnej stráže ju vyviedli pred budovu súdu s odôvodnením potreby zisťovania názoru maloletých detí bez prítomnosti matky a otca. Podľa matky však názor maloletých detí zisťovaný nebol a deti boli odovzdané otcovi čakajúcemu pri zadnom vchode do budovy súdu. Matka v tomto postupe namieta doručenie uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia až v uvedený deň, t. j. pri úkone v inom konaní, ktorý sa ani nerealizoval, pričom otcovi maloletých detí a kolíznemu opatrovníkovi bolo dané uznesenie doručené značne skôr. Sťažovateľka následne poukazuje na iné konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 7Ed/1/2023, ktoré bolo zastavené bez rozhodnutia vo veci. Matka namieta, že pri výkone rozhodnutia neboli prítomné všetky osoby tak, ako deklaruje zápisnica z tohto úkonu.

5. Sťažovateľka namieta, že mestský súd svojou doterajšou nečinnosťou porušil jej právo na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy, právo na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva označené v záhlaví tohto rozhodnutia. Dôvodnosť ústavnej sťažnosti podporuje poukazom na judikatúru ústavného súdu.

6. K skutkovej a právnej zložitosti sťažovateľka uvádza, že rozhodnutie o povolení obnovy nie je právne ani fakticky zložené, čím nie je možné ospravedlniť, že mestský súd o ňom rozhoduje mesiace až roky, čím sa dopúšťa nezákonného postupu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Sťažnostná argumentácia sťažovateľky namietajúcej porušenie ňou označených základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy smeruje k postupu mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/43/2024, t. j. v konaní o povolenie obnovy konania vedeného na mestskom súde (pôvodne Okresnom súde Bratislava I) pod sp. zn. 2P/1/2022.

8. Sťažovateľka sa však v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia základných práv a uloženia povinnosti konať bez zbytočných prietáhov proti mestskému súde, avšak v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/1/2022 (t. j. v pôvodnom konaní, o ktorého obnovu sa sťažovateľka žalobou na obnovu konania z 19. marca 2024 usiluje), ktoré je ku dňu podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené. Keďže absentuje kauzálny nexus medzi sťažnostnou argumentáciou sťažovateľky a postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/1/2022, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

9. Ústavný súd však poznamenáva, že ak by ďalší priebeh konania vedeného na mestskom súde pod sp. zn. 3P/43/2024 signalizoval vznik prietáhov majúcich za následok prekročenie akceptovateľnej štandardnej dĺžky konania, rozhodnutie o teraz posudzovanej ústavnej sťažnosti

nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

10. Ústavný súd však sťažovateľke dáva do pozornosti svoju ustálenú judikatúru týkajúcu sa rozhodovania o ústavných sťažnostiach sťažovateľov namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež čl. 6 ods. 1 dohovoru) v konaní o žalobe na povolenie obnovy konania, podľa ktorej v konaní o žalobe na obnovu konania v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania nie je aplikovateľný čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože v tomto konaní nie je v hre odstránenie stavu právnej neistoty právoplatným rozhodnutím vo veci. Právna istota bola nastolená právoplatným rozhodnutím v pôvodnom konaní. K porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy by tak mohlo dôjsť až v štádiu konania po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy (k uvedenému bližšie pozri I. ÚS 218/2022 a tam uvedená judikatúra).

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu